

Proljeće u brezinoj krošnji

Od jutra imam inspiraciju napisati pjesmu o brezinoj krošnji, ali dobro, potrudit ću se napisati sastavak jer je ovo školska zadaća.

Brezina krošnja uvijek prva vidi sunce jer je najviša u cijelom gradu. Jedna takva raste ispred moje škole. Nakon zime i mraza, počela se zeleniti i dobivati svoje proljetno odijelo. Radovala se školarcima koji su svakog jutra ispod nje trčali, veselili se, igrali i ulazili u školu. Sreća je bila još veća kada su se među njezine zelene grane nastanile ptičice i veselim cvrkutom pozdravljale djecu, nastavnike i roditelje. Šaptala je svojim lišćem i u zagrljaju s toplim suncem svima darivala hlad. Svakoga dana nakon nastave, pozdravila bi me mahanjem grana, a onda je odjednom sve prestalo. Prvi put u mom životu moramo biti zatočeni u našim kućama kao u zatvorskim ćelijama. Nema više druženja i igranja s prijateljima.

Nedostaje mi škola, moj razred i nastavnici. Gledam našu brezu s prozora i pitam se kako joj je bez svih nas. Nedostajemo li mi njoj kao i ona nama?

Ante Novosel, 6.d